

de faa noget at spise og drikke. Det er det allerførste fornødne, denne legemlige Opdragelse, thi naar man ikke tager sig af den, hvad hjælper saa egentlig Skundfaberne saa meget? Men i øvrigt er det ikke alene i København, at der skulde tages saadanne Hensyn. De bør ogsaa tages til de fattige Børn paa Landet, der tit sidde sultne i Skolen med vaade Fødder. Naar der ikke paa en saadan Maade bliver sørget for dem

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem vil vistnok indrømme mig, at det ikke gaar an her at komme ind paa Enkelthederne i saadanne Spørgsmaal, alene fordi de kunne blive Genstand for Forhandling i Borgerrepræsentationen.

Lang: Jeg skal da standse.

Scharling: Jeg beklager, at jeg ved Embedsforretninger har været forhindret fra at være til Stede straks ved Mødets Begyndelse, saaledes at jeg ikke har kunnet høre de Foredrag, der ere blevne holdte i Dag. Særlig beklager jeg, at jeg ikke har hørt Begyndelsen af det Foredrag, som blev holdt af det ærede Medlem for Aalborg Amts 3dje Valgrets (Ving). Jeg har kun kunnet høre Slutningen, og jeg maa derfor tage den udtrykkelige Forvaring, at naar jeg ikke siger noget om Begyndelsen af Foredraget, ligger deri ikke en Anerkendelse af Rigtigheden af, hvad der er fremført af den ærede Rigsdagsmand, men kun, at jeg ikke har haft Lejlighed til at høre, hvad han sagde. Derimod var der i den sidste Del af Foredraget forskillige Ting, som jeg ikke kunde finde rigtige, og noget, som jeg ikke ganske kunde forstaa. Det skal jeg ret straks komme til. — Det foreliggende Forslag omfatter jo forskillige Punkter af Betydning, i hvilke de bestaaende Forhold ville blive forandrede. Jeg skal tillade mig kortelig at berøre disse forskillige Punkter. Der er først Spørgsmaalet om, at Antallet af Borgerrepræsentanterne forøges fra 36 til 48. Det anser jeg i og for sig for at være et mere uvæsentligt Punkt. Jeg skal gerne indrømme, at naar man i Halvtredserne fandt, at 36 Repræsentanter vare et passende Antal for Københavns daværende Befolkning, kunde det nu ret vel gøres gældende, at København er saa meget større, at 48 Repræsentanter kunde være i samme Grad passende. Men alt for stærkt skal man dog ikke urgere dette, da det vilde føre til en stadig voksende Forsamling, og jeg tilstaa, at Erfaringerne i saa Henseende turde vise,

at den større Hurtighed, som man ogsaa fra Forslagsstillernes Side ønsker i Kommunalbestyrelsens Forhandlinger, næppe vil fremmes ved at forøge Antallet af Repræsentanter. Det modsatte vil tværtimod blive Tilfældet. Jeg vil imidlertid tillade mig her at rejse et Spørgsmaal, gaende i en ganske jævn praktisk Retning, men dog et Spørgsmaal, som ogsaa maatte rejses over for et andet Spørgsmaal, der har foreligget her, nemlig over for Spørgsmaalet om en Forøgelse af Folketingsvalgretsenes Antal. Det er Spørgsmaalet om, hvor alle disse ærede Medlemmer skulle sidde. Jeg har været Medlem af Kommunalbestyrelsen i adskillige Aar, og jeg kender derfor Forholdene der godt, men jeg tror ikke, at man vil kunne skaffe saa mange Repræsentanter Plads i det nuværende Lokale uden at lukke Tilhørerpladsen, hvad der dog vist ikke kan være Forslagsstillernes Mening. Jeg tror, at hvis man vilde gaa til en saadan Forøgelse, maatte man dog give en Frist i saa Henseende, indtil det nye Raadhus bliver opført, hvor der saa vil kunne stiftes Plads til et større Antal. Men dette Punkt lægger jeg ikke Vægt paa, bortset fra det nævnte rent praktiske Hensyn. Derimod foreslaas der i § 9, at af Repræsentanterne skal aarlig afgang en Fjerdedel, medens Forholdet nu er det, at der aarlig afgaar en Sjettedel, saaledes at nu hele Forsamlingen fornyes hvert 6te Aar, medens den efter det foreliggende Forslag vil blive fornyet hvert 4de Aar. Jeg antager, at Forslagsstillernes Mening dermed har været den at bringe en større Bevægelighed ind i Repræsentationen ved en raskere Fornyelse deraf. Jeg skal i den Henseende tillade mig at gøre opmærksom paa, at man med Hensyn dertil bevæger sig i en Vildfarelse, naar man tror, at Borgerrepræsentationen nu skulde være en temmelig stagnerende Forsamling. Den er akkurat ligesaa bevægelig som det danske Folketing. Jeg har tidligere anstillet Undersøgelser derover, og Resultatet findes i Danmarks Statistik. Der vil det ses, at i 1873—80 fandt der netop procentvis samme Fornyelse af Borgerrepræsentationen Sted som af Folketinget. I Folketinget var der efter disse Aars Forløb 57 pCt. tilbage af de i 1873 valgte, men i Borgerrepræsentationen kun 55 pCt., altsaa snarere lidt mindre, og jeg har gjort en lignende Opgørelse for Forholdet i 1889, og det viser sig da, at af de Borgerrepræsentanter, der sad i Forsamlingen i 1889, var der kun 19 af 36, altsaa 53 pCt. valgte i eller før 1882, altsaa er der en betydelig Bevægelighed i Forsamlingen. Jeg skal henvise til, at i Treåret — for at tage en Periode,